

TRŽAŠKI DNEVNIK

SPOMINSKI DNEVI
Na današnji dan je bil leta 1941 v okolici Siska na Hrvaški ustanovljen prvi partizanski odred.

10-LETNICA PRVIH ŽRTEV V Krematorijih Rižarne

Danes popoldne ob 17. uri bo delegacija Zveze političnih preganjancev položila k spomeniku venec

Na današnji dan pred 10 leti je dim iz dimnika Rižarne prvič naznanil, da se za zidovi mračnega poslopja odigrava najbolj zverinski zločin...

Pomagajmo poplavljenem
Za poplavljenca na Stajerskem smo večer prejeli se 21.400 lir. Skupno za dosedanja zneskom znaša nabrana vsota 336.100 lir.

Kot je znano, so tudi uslužbenci ACEGAT povezani z uslužbenci iste stroke v Italiji...

RAZŠIRITEV MEZONEGA GIBANJA DELAVCEV PRED 24-URNO STAVKO delavcev podjetja ACEGAT

Stavkovno gibanje je v Italiji zajelo tudi občinska električna podjetja: Uslužbenci teh podjetij so namreč ugotovili, da skušajo svobodni sindikati skleniti zbirno pogodbo...

SLOVENCI! V okviru proslav za 100-letnico svetovivanske šole

bo prva prireditel dne 27. t. m. ob 16. uri NA STADIONU «PRVI MAJ» s kulturnim sporedom, ki bo obsegal: a) petje, ki ga izvajata pevski zbor pod vodstvom dr. Stanka Vuge; b) recitacije; c) igro «Naša šola», ki jo je pisal in režiral Adrijan Rustja.

Z REDNE SEJE izvršnega odbora OF

Na sinočnji redni seji je predsednik Osvobodilne fronte Franc Stokar podal izjemen prikaz trenutnega političnega položaja v Trstu in v coni A.

VČERAŠNJI OBISKOVALCI MEDNARODNEGA VELESEJMA ŠTUDENTI EKONOMIJE IZ ZAGREBA NA STUDIJSKEM OBISKU V TRSTU

Po nedeljskem doslej najbolj obsevnem obisku je večer obiskala velesejma skupina 55 absolventov ekonomske fakultete zagrebške univerze.

Dve starki podlegli poškodbam zaradi padcev
Ob 7.10 je na ortopedskem oddelku podlegla poškodbam (zlom kolčnega sklepa) 79-letna Italija Narduzzi por. Toso s Korza, katero so sprejeli bolnišniški 17. t. m.

Ob koncu slovskega leta nagradite vaše otroke z lepo slovensko knjigo, ki vam jih nudimo.

IZ JUGOSLOVANSKE CONE STO TRŽAŠKI MLADINCI IN MLADINKE NA zaključku festivala v Kopru

V nedeljo se je v Kopru zaključilo slovensko-hrvaški mladinski festival, na katerem je skozi vse teden nastopalo več kot 4.000 mladincev in mladink, med katerim je prireditelj malo zvezlo hrvaški mladičevski zbor, ki je se posebej ustajala. Zbor, ki ga vodi domačin Mirko Guštin, so poslušatelji nagradili s prisrčnim plaskanjem.

IZLETI
Slovensko pianinsko društvo Trst prireditel 4. julija izlet v Trnovski gozd, na Caven, Kucej in Zeleni bor. Vpisovanje vsak dan v Ul. Machiavelli 13.

Ob osebnem obisku mladičevski zbor v Trstu prireditel 4. julija izlet v Trnovski gozd, na Caven, Kucej in Zeleni bor.

Podatki o prometu tržaškega pristanišča v maju
Promet prvih petih mesecev tekočega leta še vedno znatno manjši od prometa v istem obdobju preteklega leta

Vkrcali pa so: 23.058 ton lesa, 13.710 ton petroleja, 10.830 ton gorilnih olj, 10.097 ton magnezita, 8.978 ton premoga, 7.385 ton bencina, 6.218 ton papirja, 3.328 ton litega železa, 1.089 ton žice in 10.108 ton raznega blaga. Skupno so vkrcali 95.311 ton raznega blaga.

Podatki o prometu tržaškega pristanišča v maju
Na račun ameriškega premoga povišan promet pristanišča

Prvi dobitek, in sicer mornarsko kobilico, ki je bil predan prvi bližnjini B. stevca 06531 sosedu A. B. Dr. v. s. pr. p. p. plinski stediščnik doli posesti nek. belega lista iste serije števil 02803, ki je bil predan prvi bližnjini C. medtem ko dobi fotografar imetnik belega lista iste serije števil 05068.

Podatki o prometu tržaškega pristanišča v maju
Promet prvih petih mesecev tekočega leta še vedno znatno manjši od prometa v istem obdobju preteklega leta

Vkrcali pa so: 23.058 ton lesa, 13.710 ton petroleja, 10.830 ton gorilnih olj, 10.097 ton magnezita, 8.978 ton premoga, 7.385 ton bencina, 6.218 ton papirja, 3.328 ton litega železa, 1.089 ton žice in 10.108 ton raznega blaga. Skupno so vkrcali 95.311 ton raznega blaga.

Podatki o prometu tržaškega pristanišča v maju
Promet prvih petih mesecev tekočega leta še vedno znatno manjši od prometa v istem obdobju preteklega leta

Vkrcali pa so: 23.058 ton lesa, 13.710 ton petroleja, 10.830 ton gorilnih olj, 10.097 ton magnezita, 8.978 ton premoga, 7.385 ton bencina, 6.218 ton papirja, 3.328 ton litega železa, 1.089 ton žice in 10.108 ton raznega blaga. Skupno so vkrcali 95.311 ton raznega blaga.

ROZALIJE HUSU
Posebna zahvala č. duhovščini, pevskemu zboru, Gosp. društvu, darovalcem cvetja in vencev ter vsem, ki so spremlili drago pokojnico na njeni zadnji poti.

ROZALIJE HUSU
Posebna zahvala č. duhovščini, pevskemu zboru, Gosp. društvu, darovalcem cvetja in vencev ter vsem, ki so spremlili drago pokojnico na njeni zadnji poti.

Prvi dobitek, in sicer mornarsko kobilico, ki je bil predan prvi bližnjini B. stevca 06531 sosedu A. B. Dr. v. s. pr. p. p. plinski stediščnik doli posesti nek. belega lista iste serije števil 02803, ki je bil predan prvi bližnjini C. medtem ko dobi fotografar imetnik belega lista iste serije števil 05068.

Vkrcali pa so: 23.058 ton lesa, 13.710 ton petroleja, 10.830 ton gorilnih olj, 10.097 ton magnezita, 8.978 ton premoga, 7.385 ton bencina, 6.218 ton papirja, 3.328 ton litega železa, 1.089 ton žice in 10.108 ton raznega blaga. Skupno so vkrcali 95.311 ton raznega blaga.

Vkrcali pa so: 23.058 ton lesa, 13.710 ton petroleja, 10.830 ton gorilnih olj, 10.097 ton magnezita, 8.978 ton premoga, 7.385 ton bencina, 6.218 ton papirja, 3.328 ton litega železa, 1.089 ton žice in 10.108 ton raznega blaga. Skupno so vkrcali 95.311 ton raznega blaga.

Vkrcali pa so: 23.058 ton lesa, 13.710 ton petroleja, 10.830 ton gorilnih olj, 10.097 ton magnezita, 8.978 ton premoga, 7.385 ton bencina, 6.218 ton papirja, 3.328 ton litega železa, 1.089 ton žice in 10.108 ton raznega blaga. Skupno so vkrcali 95.311 ton raznega blaga.

ROZALIJE HUSU
Posebna zahvala č. duhovščini, pevskemu zboru, Gosp. društvu, darovalcem cvetja in vencev ter vsem, ki so spremlili drago pokojnico na njeni zadnji poti.

ROZALIJE HUSU
Posebna zahvala č. duhovščini, pevskemu zboru, Gosp. društvu, darovalcem cvetja in vencev ter vsem, ki so spremlili drago pokojnico na njeni zadnji poti.

IZ ZGODOVINE SLOVENSKEGA ŠOLSIVA NA TRŽAŠKEM

Stoletnica svetoivanske šole

Zbrali smo nekaj podatkov iz zgodovine našega šolstva v tržaški okolici. Vmes smo opeli nekaj spominov najstarejšega živečnega nekdanjega učenca šole Josipa Negodeta, ki je bil v času pred prvo svetovno vojno tudi mestni občinski svetovalec za Sv. Ivan in ki je vse svoje življenje, od vrane mladosti do pozne starosti živo sodeloval v političnem in kulturnem življenju Sv. Ivana ter ima nemajhne zasluge za ohranitev slovenstva v tem kraju.

Šola v tržaški okolici imamo pisane podatke že iz l. 1789. Tedaj se je ustanovila prva ljudska šola, trijejalna ali farna šola, kakor so tedaj rekli, na Opčinah. Katinara je dobila šolo l. 1804, sledila ji šola v Barkovljah in Bazovici, ki sta ustanovljeni l. 1805. Sv. Ivan je dobil šolo l. 1854, torej pred sto leti.

Kaj je bilo povod za ustanovitve šole pri Sv. Ivanu, po podatkih ki so nam bili dostopni, se ni dalo ugotoviti. Sv. Ivan je bil tedaj še vasica pod hribom Kalom ali Grižo, vsaj pol ure daleč od mesta, ki je imelo tedaj zadnje hiše (pri koncu, kakor so pred sto leti imenovali Svetoivanci zemljišče, na katerem stoji sedaj hiša, od nosno Ulice Galilei in Volta. Tedaj pri Sv. Ivan ali Vrdele je imel tista naselja ali kontrade kot jih ima še danes in katere poznamo po imenih Vrdele, Fedrigovec, Brandežja, Breg, Borštič, Frdenič, Ograda, Mandrija in Temnjak. Jedro vasi je bilo na Brandežji in v Bregu. Značilno je, da so stare domače hiše, ki stoji še dandanes, se iz dobe pred 80 do 100 ali več leti. Sedanje župne cerkve Sv. Ivan še ni imel, ko so ustanovili šolo; zidana je šele l. 1858. «Ta stara cerkva» kakor jo Svetoivanci imenujejo je zares stara, saj jo štejejo za eno najstarejših cerkev na Tržaškem, in je služila do zgraditve sedanje župne cerkve, kot taka. Ta mišna cerkva, ki jo sedaj obnavljajo, stoji na sami severni meji Sv. Ivana pod Kalom ali Grižo; izpred cerkvice je prav lep razgled na celi Sv. Ivan, mesto in morje. Pred cerkvice je stala večstoletna lipa; lipo so zasajali naši pradedje na takih mestih, kjer so se zbirali na sestanku, zboru, kakor tudi na takih mestih, kjer so častili svoje bogove. Tudi to je znak, da je bil Sv. Ivan ali Vrdele že v davnih časih slovanski in slovenski.

bolje, jeklene ali gosne? Skušeni učitelj lepšija, prošimo vas, preudarite to uprašanje in odgovorite nam, kaj je v tem vaša misel in kako ste skušili. To je zdaj važna reč, ki je ne smemo v nemar pustiti!»

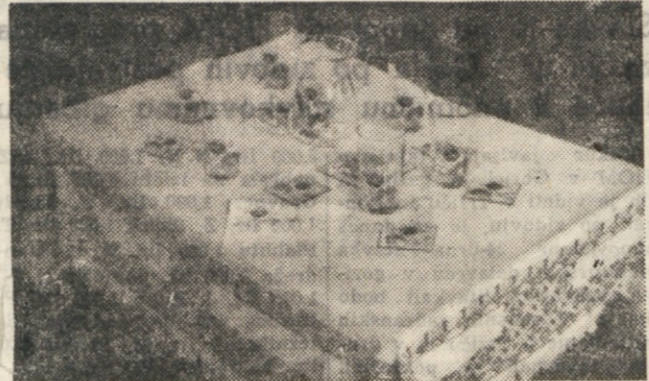
«Šolski prijatelj», časopis za šolo in dom, naš najstarejši pedagoški časopis je izhajal od l. 1852, do l. 1855, v Celovcu pod uredništvom Andreja Einspielera. V njem je živo sodeloval tudi znani slovenski pedagog Andrej Praprotnik. V tem mesečniku najdemo precej dopisov o slovenskem šolstvu na Tržaškem, katere bomo v nadaljevanju tudi citirali. Da so ta časopis iz daljne Koroske pridno čitali tudi tržaški slovenski učitelji nam priča dopis v 10. številki iz l. 1853, kjer pravi dopisnik iz Tržaške okolice S. ... sledeče: «Dragi šolski prijatelj, Ti moram naznati kako da si tudi letos od nas slovenskih učiteljev doželi v naši terzaški škofiji čislan, in kako mi tebe brez vseh stroškov čislo (številko) za čislo dobivamo, da te vsaki čeden z veseljem prejemamo in marljivo preberemo.»

(Nadaljevanje sledi)

Z zaključnih razstav na slovenskih šolah

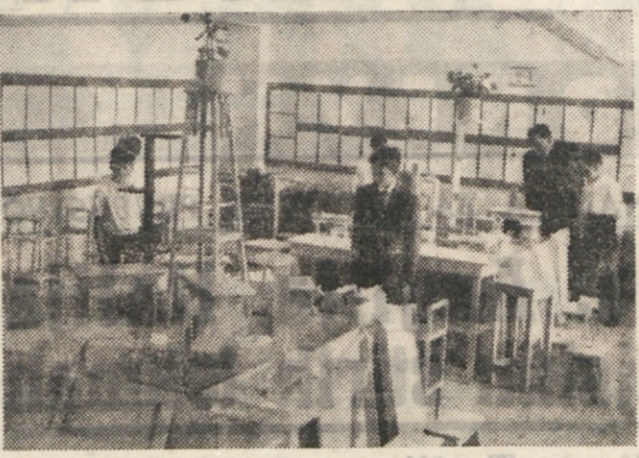

Industrijski strokovni tečaj v Dolini (ženski oddelek)

Industrijski strokovni tečaj v Dolini (moški oddelek)

Osnovna šola v Ul. sv. Frančiška — Narodne motive na kozarčih je narisal Vitez Franc, učenec IV. razr. — Prt je delo Sonje Nemeč, učenke IV. razr.

Industrijski strokovni tečaj v Dolini (moški oddelek)

Osnovna šola v Sv. Križu — Tako so izdelki učencev, ki so jih pokazali na svoji razstavi.

PRED GOSTOVANJEM LJUBLJANSKE OPERE Z BALETOM V TRSTU

Slovenske glasbene uprizoritve v Trstu

Poročilo skladatelja Emila Adamiča o glasbenem življenju v Trstu 1. 1910 pravi med drugim:

Vsaj 8000 glasbo ljubečih Slovencev imata Trst in okolica

Ko so v letu 1910 «Novi akordi», pod uredništvom dr. Gojmirja Krecka in v založbi Lavoslava Schwennerja izhajajoča moderna slovenska glasbena revija izredno umetniške ravni, dobili glasbeno književno prilogo, je poročal v listu o glasbenem življenju v Trstu mladi skladatelj Emil Adamič, tedaj učitelj v Trstu in gojenec konservatorija. V enem svojih prvih dopisov je poizkusil očrtati okolje v tem živahnem območnem vele mestu, privabljačem nove in nove varietete, kabaretov in Slovencev, ki so se radi že tedaj in marsikaj pozneje nekritično prilagajali tujemu okolju in njegovim navadnostim.

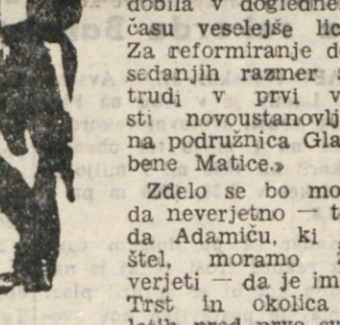
Podoba, ki jo razgrinja Adamič tu za razliko od tedanje dokaj mrtve Ljubljane, je takale: «Naše mesto je po svojem značaju trgovsko. Tu se ljudje peha-jo od jutra do noči za kraj-

carjem. Po ulicah vse teka, vsak trenutek se meri z zlatom. Naravno je tedaj, da se resna, globoka umetnost tu ni mogla vzdržati in udomačiti. Kar si ljudstvo utrga časa, porabi ga za lahko, trenutno razvedrilo, ki ne sme dati mnogo misliti, saj za to ni časa. Posledica temu je po-

ma nemška, le deloma češka; šele na prigovarjanje Adamičeve je odbor v zadnjem hipu sprejel po eno hrvaško in srbsko pesem od Lisinskega in Jenka. Slovence so popolnoma prezrili.

Svojo podobo tujega glasbenega življenja v Trstu dopolnjuje Adamič s poročili o gostovanjih tujih gledaliških skupin v mestu z italijansko večino prebivalstva, toda brez stalnega gledališča. Ta gostovanja se vrste drugo za drugim, vsiljen je z deloma zadovoljujočim obiskom. Tako uprizorijo v gledališču Politeama Rossetti neka družba operi «La Boheme» in «Tosca», večkrat skoraj pred prazno hišo, v gledališču Fenice druga družba opero «Hugenoti», ki jo ponavljajo dvanaestkrat. Leta 1911 doživijo pri gostovanju neke družbe v komunalnem gledališču Verdi Wagnerjeva opera «Somrak bogov» 12 predstav in še 2 ljudski, pri katerih je bilo gledališče do vrha polno. V istem gledališču uprizorijo nekoliko pred tem z velikim uspehom Murovskega opero «Boris Godunov», edina slovenska opera od tedaj v tem skopem in skozi italijanskem gledališču. Toda ti glasbeni uspehi komaj odtehtajo stalno se ponavljajoča gostovanja najrazličnejših opernih družb z vedno polnim gledališčem kot znamenje izkazane okusa leta pred prvo svetovno vojno. Življenje tega razdobja je, dati polno aktrih osebnih tragedij, očitovalo neko brezskrbnost in zanešenjasko veselost, ki ga je podkrepjevalo lahkotno življenje narajočega in jakega vele mesta ob Jadranskem morju.

Slovenci v Trstu se deloma vdaajo temu lahkotnemu življenju. Kolikor jih nam je potrgal delfin. Jo moramo zakrpati. Tomaž: Kako, ali nista bila zunaj s svojim lesom? Jernej: Zdaj moramo prosjati pri bogatih, da nas vzamejo na barko, da nam režejo kruhek, tanko tanko, da lahko vidijo sveto Barbano skupino. In se bog, da se nas usmilijo! Tomaž: S svojimi župečami tam ob školjih sta vedno ulovila za ponovo. Jernej: Tam ni več kruha za nas, tam poznamo ribice samo Križeta. Odkar on tam copra gremo lahko mi z našimi čupami lovit na mlako tja pod Nižo. Tam bi se nas mogoče usmilil kak moderat ali kak žabica, tukaj so še raki pozabili hoditi svojo pot. Sedaj jo mahajo kar naprej v Križetove mrežice. Blaž (pojoč): Jenjaj! Ti pravim, da jenjaj! V tibi vse breveč vre! Tomaž: Meni se ne zdi napačen ta Križe. Je malo čudaka, tisto je res, dobrega srca so pa vsi, tudi mati Neža je dobra ženska. Jernej: Aha, aha! Dobrega srca? In zakaj nam ne pomaga, če je dobrega srca? Tomaž: Kako naj nam pomaga, saj je revež kakor mi? Blaž: Tako je, stric Tomaž. Jernej: Saj pravim, da bi mi, uboge pare iz Niže vase, morali bolj skupaj držati. Mi nimamo ladij, jader in velikih mrež, kakor oni gor s Kontovelja, in Puntarjevi s Proseka. Imamo le tisto trohno ob čolna, rešeto, nekaj trnkov in kosček mrežice. Zato pravim, da bi morali biti mi bolj eden z drugim. Tomaž: Saj smo, saj se ne pretepamo. Blaž (ga trka po čelu): Jernejček, Jernejček! Jernej (dvigne glas): Ne, ni res, ta Križe ni z nami, čeprav je tudi on iz Niže. Zakaj nam ne pokaže tiste copruje,

LEO DRAGUTINOVIC, umetnikski vodja, igralec in režiser Slovenskega gledališča v Trstu (1910-1914), ter MIRKO POLIČ, pobudnik in dirigent prvih opernih in opernih uprizoritev v Slovenskem gledališču v Trstu, v karikaturi ljubljanskega lista Dan l. 1913.

Nastop združenih mladinskih pevskih zborov na Mladinskem festivalu v Kopru — zgoraj: Nastop mladinske folklorne skupine iz Beršca in Ricmanj

Nastop pevskega zbora iz Vel. Repna na Mladinskem festivalu v Kopru

glasbe, ki se je prodorno in hkrati napadalno življenje ljubljal v svojem glaslu «Novi akordi». Ko se je Adamič leta 1910 zahvaljeval slovenski soprozniki Devovi-Costaperarijevi, da je na svojih konkretnih nastopih začela uveljavljati tudi domačo, moderno umetnost, je ugotovil, da je za «veliko večino takozvane glasbene slovenske glasbe tekoča desetletja se terra incognita», kar pa je osobito krivda pevovodij, kapelnikov in drugih vodilnih faktorjev. Kakor pa so zastopniki moderne slovenske glasbe ustvarjali z uspehom prebijali led okostenele glasbene tradicije in se napadalno uveljavljali s strogo kritično razmer — primerljaj ostri napad na vodjo podružnice Glasbene Matice v Gorici, ki do tedaj še ni sprejel na spored koncertov moderne slovenske glasbe — tako so poizkušali tudi organizatorji vplivati na bohotno pevsko organizacijo pri Slovenih v Trstu in okolici. Je to poizkus Adamič, da si z mrazsim uspehom po organizaciji pravi kakor glede izboljšanja sporedov privedev. (Nadaljevanje)

Nastop pevskega zbora iz Vel. Repna na Mladinskem festivalu v Kopru

SPISAL LOJZE ČIAK

2. Blaž: Njegova sreča je, da so ga takrat kloštrski učili, kako se zastopi na take bukve, in naša nesreča je, da mi tega ne znamo. Jernej: Blaž, če te kaj doleti bo vse po tvoji krivdi, samo po tvoji. Pazil, ki on prav s temi bukvami ponoči prikliče morskoga hudirja, da mu pomaga loviti ribe. Blaž (lita po knjigi): Glej, glej, kako lepe podobe ima! Tu je jegulja, tu je morski volkec, kako lep debel je, takih ni tu v naši luži. Jernej: gre na daleč okoli in od daleč radovedno gleda v knjigo. Blaž (sede na rob čupe, Jernej se obrača, da bi bolje videl): Kako smešna morskara žaba je to, usta ima kakor ti Jernej. Tu je morski pes, ta samo enkrat kavšne in je po tebi. Jernej: Vidiš, to je čarovnja, vidiš tisto spako, ki ima peruti, tisto je hudici!

Blaž: Hudici si ti, a eden tistih ubogih hudic, Jernej! To je morska lastavica, da boš vedel! Jernej: Ti Blaž ne veš, kaj govoriš. Blaž: To so jastogi, take lovi Križe, gotovo razlaga tu tudi kako lešo jim je treba metati, škoda, da ne znam brati. Tu je iglica, tu britvica, tu branci in zlatorepka, glej, glej, kako velika mečarica! Kakšen meč ima, kakor Napoleon. Jernej: In tista strahota, ne boš rekel, da je riba. Blaž: To je morska žaga, tako vidiš Jernej, nama prežaga čupo tako hitro, da bi se znašla v eni polovici jaz, a v drugi ti, potem lepo poje enega za zajtrk, drugega za južino. Vso srečo imajo te ribice. Jernej: Le zbijaj šale, Blaž, ali nekoga čne te bo to lopnilo! Ker ti ne znaš zganjati hudobe. Blaž: S temi tvojimi coprujami pozabljava na delo, morava pohiteti, da pošljeva, če ne, bo gospodar godrnjal, ko pride. Jernej: Saj je skoro pošto. Blaž: Sedaj lepo pospravi, kar si razmetal po čupi, da si Križe ne bo kaj mislil! Jernej: Ne ne, Blaž, jaz se je ne dotaknem nič! Blaž: Dobro, bom pa jaz, ti se loti tam pri vcinu (pospravlja in se ozira po pristanu). Stopi tja, glej stric Tomaž prihaja! Jernej: Naj prihaja, kaj mi mar, saj je tudi on revež ko mi, tisto rešeto je vse njegovo bogastvo. (Siva mrežo).

3. PRIZOR. Tomaž (z rešetom si senči oči, gleda na morje): Mistr! bo padel, mistr! Bog daj fantje! Jernej: Br-dan. Blaž: Bog. Tomaž: Kako je bilo? Blaž: Ponoči smo bili zunaj z Moholanovim, nekaj mreže

nam je potrgal delfin. Jo moramo zakrpati. Tomaž: Kako, ali nista bila zunaj s svojim lesom? Jernej: Zdaj moramo prosjati pri bogatih, da nas vzamejo na barko, da nam režejo kruhek, tanko tanko, da lahko vidijo sveto Barbano skupino. In se bog, da se nas usmilijo! Tomaž: S svojimi župečami tam ob školjih sta vedno ulovila za ponovo. Jernej: Tam ni več kruha za nas, tam poznamo ribice samo Križeta. Odkar on tam copra gremo lahko mi z našimi čupami lovit na mlako tja pod Nižo. Tam bi se nas mogoče usmilil kak moderat ali kak žabica, tukaj so še raki pozabili hoditi svojo pot. Sedaj jo mahajo kar naprej v Križetove mrežice. Blaž (pojoč): Jenjaj! Ti pravim, da jenjaj! V tibi vse breveč vre! Tomaž: Meni se ne zdi napačen ta Križe. Je malo čudaka, tisto je res, dobrega srca so pa vsi, tudi mati Neža je dobra ženska. Jernej: Aha, aha! Dobrega srca? In zakaj nam ne pomaga, če je dobrega srca? Tomaž: Kako naj nam pomaga, saj je revež kakor mi? Blaž: Tako je, stric Tomaž. Jernej: Saj pravim, da bi mi, uboge pare iz Niže vase, morali bolj skupaj držati. Mi nimamo ladij, jader in velikih mrež, kakor oni gor s Kontovelja, in Puntarjevi s Proseka. Imamo le tisto trohno ob čolna, rešeto, nekaj trnkov in kosček mrežice. Zato pravim, da bi morali biti mi bolj eden z drugim. Tomaž: Saj smo, saj se ne pretepamo. Blaž (ga trka po čelu): Jernejček, Jernejček! Jernej (dvigne glas): Ne, ni res, ta Križe ni z nami, čeprav je tudi on iz Niže. Zakaj nam ne pokaže tiste copruje,

ki vabi ribe na trnek, pravim, samo nam? Zakaj vedno močli, kakor da bi snedel pokrivaco? Tomaž: Kakšno coprujo? Fant se mi ne zdi čarodej! Jernej: Kaj pa so tiste črne bukve, ki vedno bulji vanje tu na prudu in tudi na barki, a? Blaž: Takrat ko mu je morje vzelo očeta in mu je mati zbolela od žalosti, se je šel kot majhno ščeme klati po obali, lačen in raztrgan. Takrat so ga vzeli menihi tu gor v kloster in ga učili nekaj besvkat na tiste bukve. No, ti motovilo, ali je to čarovnja? Tomaž: Saj so ga hoteli vzeti s seboj takrat ko so zapustili kloster. Fantu je pa bolj ugajala barka, ko vsa učenost. Jernej: Stivanski pravijo, da ga vedno silijo prepeljati, tudi ponoči, ko lovi tam ob izlivu Timava. Blaž: Saj se dereš tudi ti, kadar si pljano! In kaj potem, je poje on, kadar je lačen. Jernej: Saj nisem še vsega izljagal. Ko on poje, mu pride vse dobre ribice okoli čolna, gobčke pomolijo iz vode in mu pomagajo. (Blaž maje z glavico). Neke noči je celo delfin z ribcem iz vode basiral. Blaž: Mogoče je bil prav tisti, ki nam je požrl mrežo in ribe. Prekleta žival, zakaj nisi rajši sla tudi nočjo prepeljal s Križetom! Tomaž: No, in Križe, kaj je držal roke križem? Ali ni polovici čela bregade! Blaž: Ne, on je za to prelen. On je kar rekel: «Ribice, blagovolite poskakati v barko!» Jernej: Jih ne klati Blaž, stara Kokalka, ki je vedno pri njih, mi je zupala, da jih ta Kristjan (se odkrije) takrat ne more loviti, ker se mu smilijo. Blaž: A, zdaj mi je padlo v čebulo! Lovi samo tiste, ki nočejo prepevati, samo tiste bolj hudobne!

(Nadaljevanje sledi)

(Nadaljevanje sledi)

